UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Dominica xx. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78158

Visual Library

DOMINICA XX. POST PENTECOSTEN.

Filium Reguli sanat IESVS.

IOAN. IIII. ANNO XXXII.

In cxliij. imaginem adnotatiuncula. cxliij. 37.

A. Cana minor, in tribu Zabulon.
B. Capharnaum, vnde egressus Regulus, pergebat ad Canam.
C. IESVS in Cana.
D. Peruenit ad eum Regulus, supplex orat vt descendat Capharnaum, & sanet filium.
C. IESVS dixit illi; Nisi signa & prodigia videritis, &c.
D. Urget Regulus; Domine, descende priusquam moriatur filius meus.
C. Dicit ei IESVS; Vade, filius tuus viuit.
D. Credidit, & ibat.
E. Occurrunt illi serui, nunciantes filium eius viuere; intellexit illum hora eadem, qua dixerat IESVS, conualuisse.

EVANGELIVM MISSÆ.

IOAN. IIII.

VEnit ergo iterum in [a] Cana Galilææ, vbi fecit aquam vinum. Et erat quidam Regulus, cuius filius infirmabatur [b] Capharnaum. Hic cùm audisset, quia [c] IESVS aduenisset à Iudæa in Galilæam, abijt ad eum, & [d] rogabat eum vt descenderet, & sanaret filium eius, incipiebat enim mori. Dixit [c] ergo IESVS ad eum; Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. [d] Dicit ad eum Regulus; Domine, descende priusquam moriatur filius meus. Dicit ei IESVS; [c] Vade, filius tuus viuit. [d] Credidit homo sermoni quem dixit ei IESVS, & ibat. Iam autem eo descendente, serui occurrerunt ei, & nuntiauerunt dicentes, quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua meliùs habuerat, & dixerunt ei, quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei IESVS, Filius tuus viuit: & credidit ipse, & domus eius tota. Hoc iterum secundum signum fecit IESVS, cùm venisset à Iudæa in Galilæam.

ADNOTATIO.

A. CAna minor in Tribu Zabulon inferioris Galilææ, in decliui monte posita ad Austrum, sub qua extenditur planities ad Sephoron vsque amœna admodum & fertilis. In hoc oppido fecerat IESVS primum illud miraculum in nuptijs: eò venerat per Samariam, Manassen, & Isachar, cùm ex Iudæa rediret in Galilæam.

B. Capharnaum, vnde egressus Regulus, cuius filius infirmabatur, pergebat ad IESVM; audierat enim aduenisse eum à Iudæa in Galilæam, & in Cana esse in Zabulon.

C. In Cana IESVS: ad eum supplex veniens Regulus, id est Princeps modicæ alicuius regionis, vel aulicus Regis Herodis (qui etiam si Tetrarcha esset, Rex tamen vulgo dicebatur:) cum eo sui comites, rogat IESVM vt Capharnaum ad mare descendat, ac filium eius, qui incipiebat mori, sanet.

D. Infirma fide eum esse videbat Christus, tamen benignitate illum complexus, ac volens illius fidei per miraculum afferre perfectionem, ac eius filij corpus simul & animam sanare, exprobrat priùs illi fidei imperfectionem, quæ, nisi miraculis subleuetur, emergere non possit.

C. Non creditis, inquit, Iudæi, nisi signa videritis & prodigia. Suauissimè illum reprehendit, indicans se miraculum esse facturum: Regulus tamen non emendat fidei imbecillitatem, atque adeò illam confirmat.

D. Domine, descende, inquit, priusquam moriatur filius meus; quasi res esset deplorata nisi ad eum veniret: summissius tamen addit, Domine. Exerit tunc bonus IESVS suam in illum & filium misericordiam, qua per miraculum filium planè sanat, patris animum ad sanitatem promouet.

C. Vade, inquit; filius tuus viuit: recepit vitam qui erat morituru*s*. Quod cùm diceret, virtus diuina illum est complexa; vires sumit fides, non tamen adhuc perfectionem.

D. Credidit quidem verbo IESV, sed quasi volens re ipsa experiri quod crediderat, abibat nondum integra fide, salutato IESV, & actis gratijs compendio, vt solent qui properant.

E. Occurrunt ei serui descendenti domum, nunciant viuere filium: non credit adhuc, vt dixerat Christus; nisi comprobet & videat miraculum apertè: interrogat quota hora melius habuisset, intelligit septima hora hesterna, eadem videlicet qua dixerat Christus eius filium viuere. Tunc verò tandem credit non ipse solùm, sed filius, & serui, & tota etiam domus post quàm quæ facta fuerant ex ipso audierunt. Parum est autem negotij demonstrare aliam esse hanc historiam & miraculum quàm quod Matt. VIII. & Luc. VII. narratur: nam vt aliæ differentiæ prætermittantur, illic erat Centurio, hic Regulus: illius seruus ægrotabat, huius filius; illic erat morbus paralysis, hîc febris; illic erat in Capharnaum cum puerum sanauit IESVS, hîc in Cana cùm filium; hîc est secundum miraculum, illic multa iam patrauerat miracula Christus. Porrò adoremus nos Christi benignitatem non in Regulo tantùm, sed in nobis item, quorum imperfectam fidem videt Christus & auget, modò ad eum accedamus profundæ humilitatis, & pij affectus passibus; & petamus non vt corporalis præsentia, sed vt eius diuina benedictio ad nos descendat. Agnoscamus filios nostros, hoc est dona quæ in Capharnaum, hoc est ex propitiatione & consolatione Christi concepimus, quotidie ad mortem tendere nostra ignauia, nisi sua clementia conseruet illa & augeat qui dedit. Illud præterea animaduertamus, vt ne similiter nos taxet Christus atque Regulum & Iudæos: illi enim nisi per signa non credebant, nos, nisi gratia sensibili abundemus, nunquam assurgimus ad meliorem spiritus frugem. Contrà nobis in humilitate cordis nostri agendum est, vt ita audiamus singuli; Vade, filius tuus viuit, & consolationem spiritus accipiamus, & vim operandi atque progrediendi maiorē indies ad vitæ spiritualis perfectionem.

MEDI-

MEDITATIO.

DOmine IESV benigne, expone nobis, quid ex hoc Euangelio ad salutē & perfectionem nostram debeamus excerpere. En vobis, fratres mei, quos meo sanguine & vita redemi, quos habeo semper cordi meo charissimos. Regulum habet anima vestra spiri-
1. Pet. 1. tum, qui est Spiritus mei gratia & donatio, hic animæ vestræ curam gerit, mentis, voluntatis, potentiarum, actionum omnium vestra-
Rom. 8. rum; hic iuuat infirmitates vestras, & postulat
Hier. 9. 12 ad Hebr. pro vobis gemitibus inenarrabilibus, hoc est, diuina virtute: verùm à vobis continenter debilitatur, vt ille Capharnaita Regulus. Porrò mens vestra infirma adeò semper est, vt subinde videatur moritura è peccato; succurrite illi vos meo spiritu & gratia nitentes, expulsis illis Reguli imperfectionibus. Animaduertite & cōtemplamini semper me vobis
Psal. 50. præstò esse ab Hierusalem mea cælesti & Iudæa, vbi omnis spiritus videt & laudat Deum, acconfitetur Domino. Venio autem ad vestram Galilæam, instabilitatem vestram scilicet & miseriā; accedite vos per spiritū meum ad me ex Capharnaum, id est ex fide meę propitiationis & consolationis cælestis, & petite à Patre meo & à me, vt sanentur vestræ potentiæ, & purificetur spiritus; quasi videatis (credatis quidem, vt credere debetis) & spiritum, & potentias vestras ad interitum tendere, atque adeò mori, nisi ego succurram. Verùm necessum est vt spiritum vestrum & orationem puram faciatis, contrà quàm fecit Regulus: ille primùm in immensitate meæ diuinitatis hæsitauit, vt descenderem rogans & sanarem; vos adducatis in oratione fidem
Isa. 23. præsentiæ diuinitatis meæ in omni loco: ille rursum fidem non habuit meæ omnipotentiæ; reputauit enim me infirmum potuisse sanare, non mortuum suscitare; afferte vos ad orationem, plenam fidem meæ omnipotentiæ, quòd infinita sit, & eadem quæ Patris & Spiritus sancti: postremò ille credidit quidem mihi pronuntianti, Vade filius tuus viuit, sed qui exploraturus esset effectum: non enim credidit planè donec audiret & videret viuere filium. Heu Domine IESV bone & sancte, agnoscimus has omnes imperfectiones nostræ orationis & fidei: quis enim sentit plenam fidem tuæ immensæ præsentiæ & omnipotentiæ? Quis non ita viuit, orat, credit, quasi in te non viueret, moueretur, & esset? Quis sentit in spiritu suo tuum illapsum diuinum? Quis sentit te esse in creatura tua per *Act. 17.* præsentiam, potentiam, & essentiam? Quis te in Patre, & Patrem in te esse, & idem sentit de *Ioan. 10.* Spiritu sancto? Mysteria sunt hæc veræ fidei tuæ Domine, & tamen nos illa credimus ita negligenter & frigidè, vt similes planè illi Regulo esse videamur. In tertiam verò illius imperfectionē identidem incurrimus. Quotus enim quisque ex nobis non agit curiosè circa euentum impetrationis suarum orationum? Oro, obsecro pro me, rem peto quæ necessaria vel vtilis est ad salutem, piè oro & perseuerāter, ad quæ tradunt Theologi consequi impetrationem; & tamen interturbant me cogitationes importunæ, non accipio, quando accipiam? Hęc animo gerimus, exprimimus aliquando & verbis. Hic magnus est noster error, magna imperfectio spiritus. Hoc malum spiritus nobis affricant nostræ animæ imperfectiones, & nostrarum potentiarum infirmitates. Sana, Domine IESV, etiam orationem: da nobis vt habeamus apud te *Mar. 11* puram & perfectam fidem, nihil titubationis, nihil negligentiæ misceamus; credamus quia accipiemus, & haud dubiè fiet nobis quando tu, Domine, voles, & quod tu voles, & quantum voles, & quemadmodum voles: abundè, satis, superq; erit nostræ orationi satisfactū, si tua voluntas in nobis & de nobis fiat. Ita *Matt. 6* enim te vis obsecrari per gratiarū actionem, per tuum meritum & mysteria, & sanctorum intercessionem. Amen.